INTERMEZZO

IZ OPERE „DUŽIJANCA" - AUS DER OPER „ERNTEFEST"

VLASTITE RIJEČI — EIGENER TEXT

Josip Andrić

Op. 200.

Andante moderato (♩=60)

Poco più mosso (♩=72)

Bariton

Klavir

fl. ob. kl. fag.

vlc. cb. tromboni

viol

Tempo I.

Poco più

zkvh.org.rs

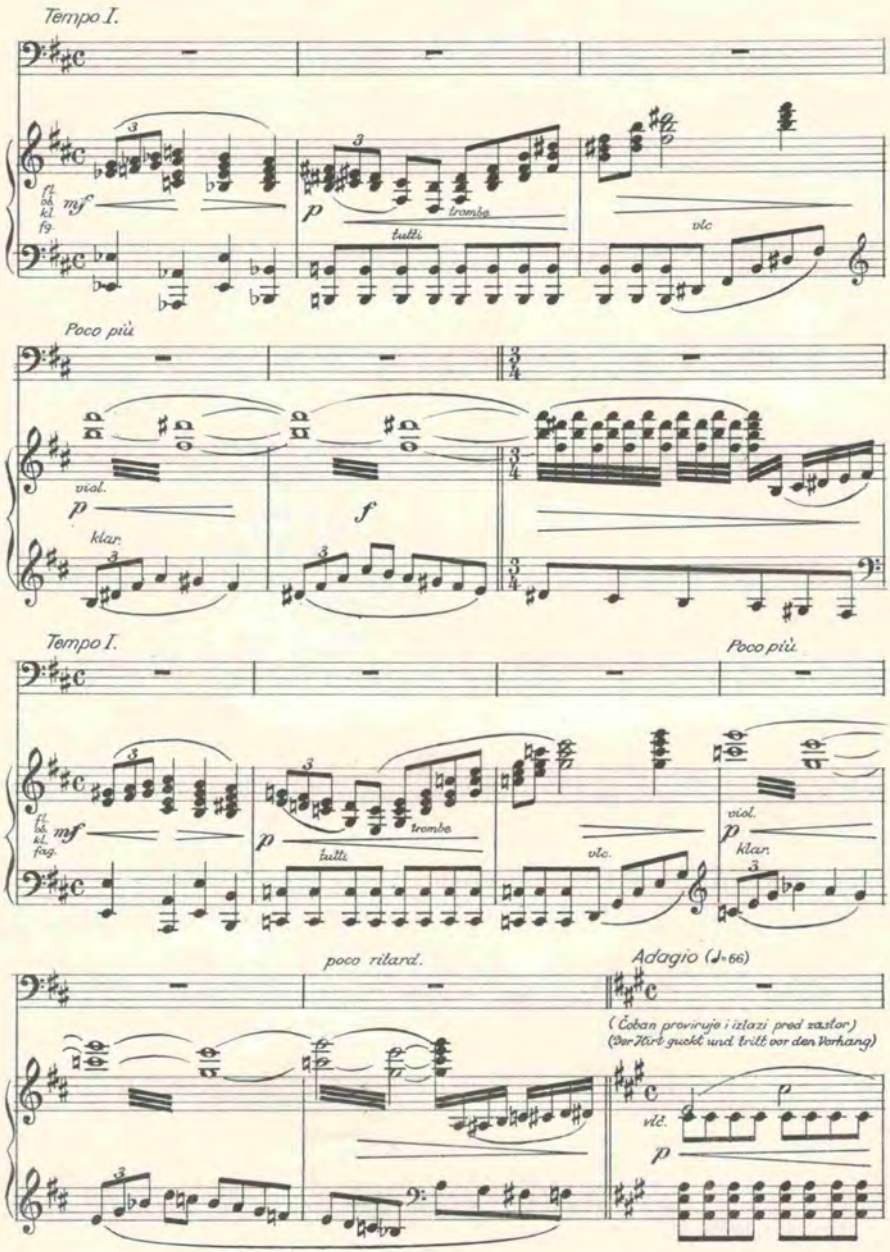
Tempo I.
ft.
ob.
kl.
fg.
mf
p
tromba
tutti
vlc
Poco più
vial.
klar.
f
Tempo I.
Poco più
trombe.
viol.
poco ritard.
Adagio (♩=66)
(Čoban proviruje i izlazi pred zastor)
(Der Hirt guckt und tritt vor den Vorhang)
vlc.

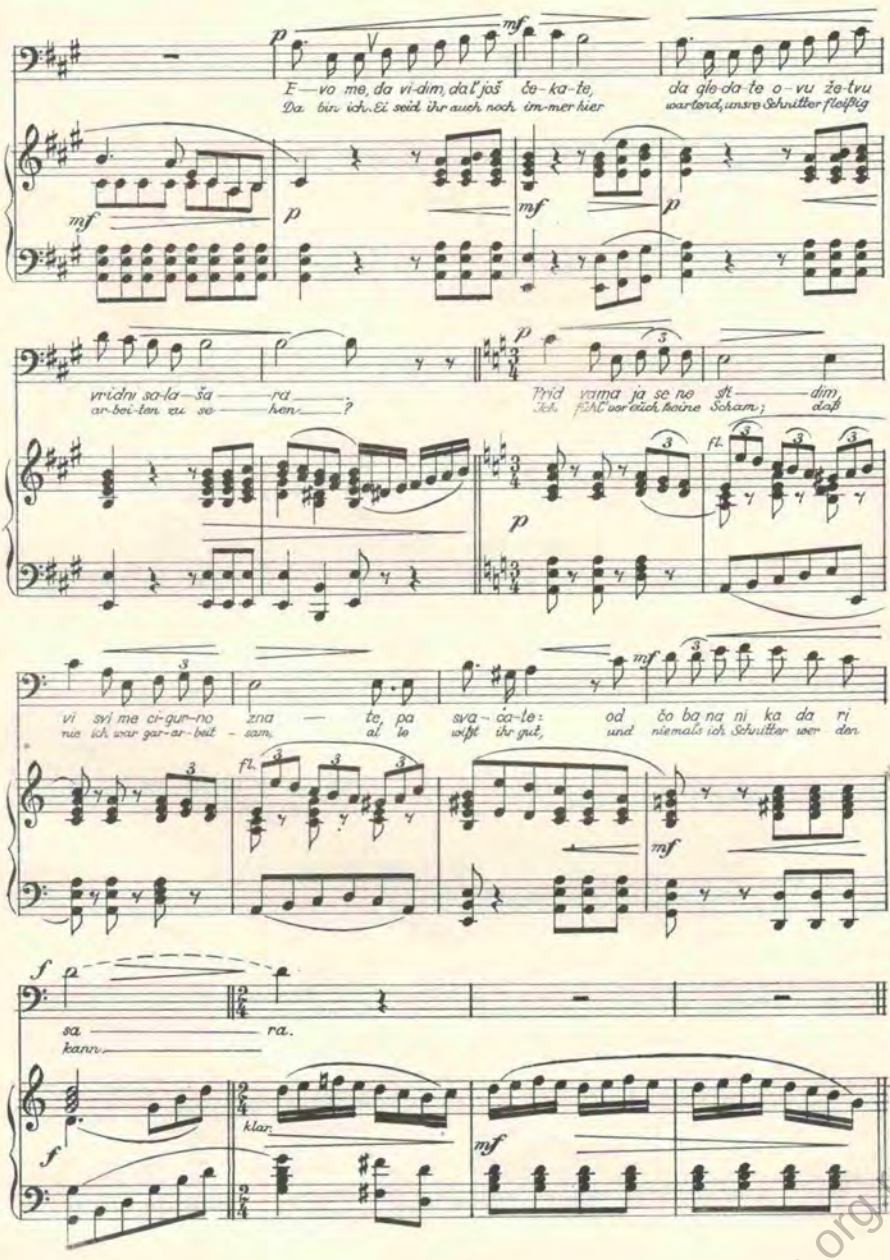
E — vo me, da vi-dim, da' još če-ka-te,
Da bin ich. Ei seid ihr auch noch im-mer hier
da qlo-da-te o-vu že-tvu
wartend, unsre Schnitter fleißig
vridni sa-la-ša — ra —?
ar-bei-ten zu se — hen —?
Prid vama ja se ne sti — dim
Ich fürcht' vor euch keine Scham;
daß
vi svi me ci-gun-no zna — te, pa
nie ich war gar-ar-beit - sam, al' le
sva — ća-le: od
wißt ihr gut, und
čo ba na ni ka da ri
niemals ich Schnitter wer den.
sa — ra.
kann
klar.

zkvh.org.rs

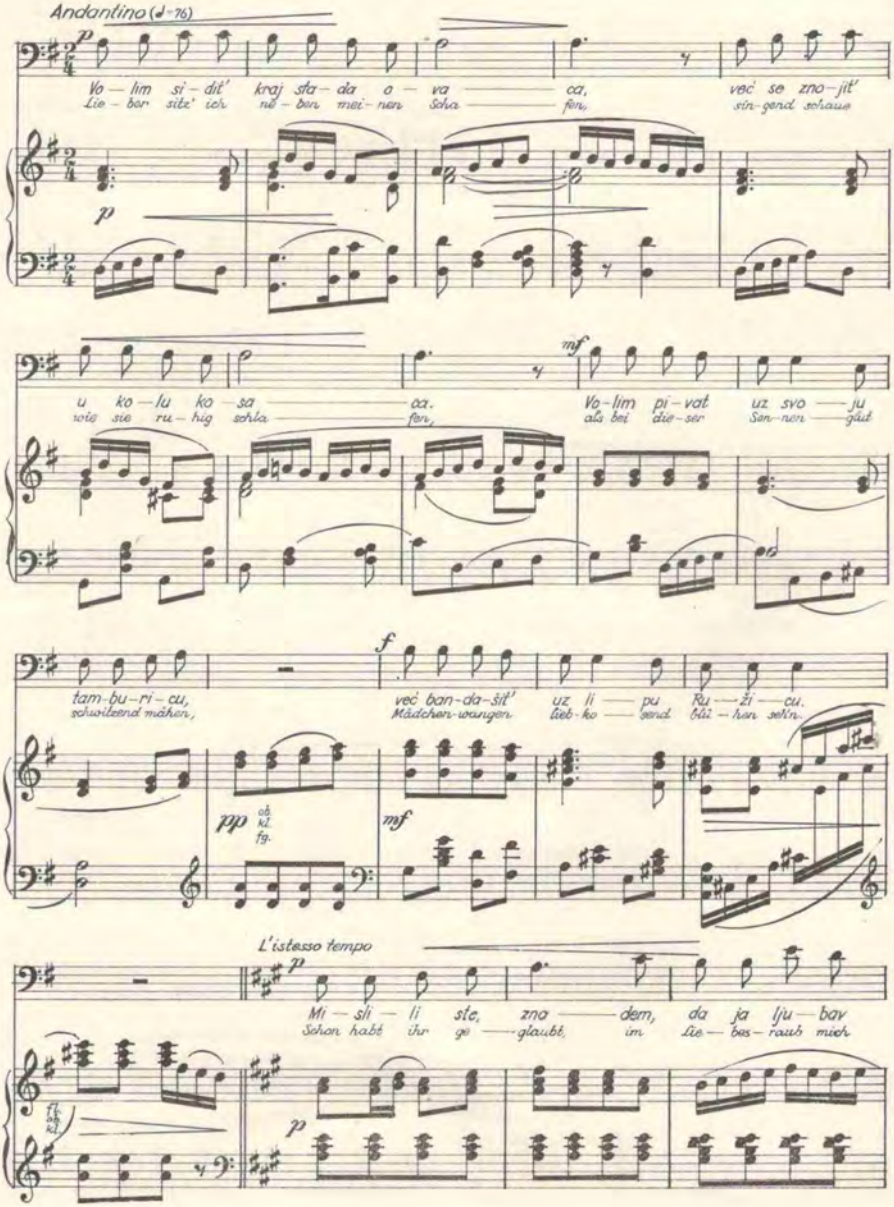
Andantino (♩=76)
p
Vo – lim si – dit' kraj sta – da o – va – ca,
Lie – ber sitz' ich bei – den mei – nen Scha – fen,
več se zno – jit'
sin-gend schaue
mf
u ko – lu ko – sa – ca.
wie sie ru – hig schla – fen,
Vo – lim pi – vat uz svo – ju
als bei die – ser Sen – nen – gast
tam-bu-ri-cu,
schwitzend mähen,
f
več ban-da-šit'
Mädchen-wangen
uz li – pu
lieb-ko – send
Ru – ži – cu.
blü – hen sehn.
pp ob. kl. fg.
mf
L'istesso tempo
p
Mi – sli – li ste, zna – dem, da ja lju – bav
Schon habt ihr ge – glaubt, im Lie – bes – rausch mich
fl. ob. kl.
p

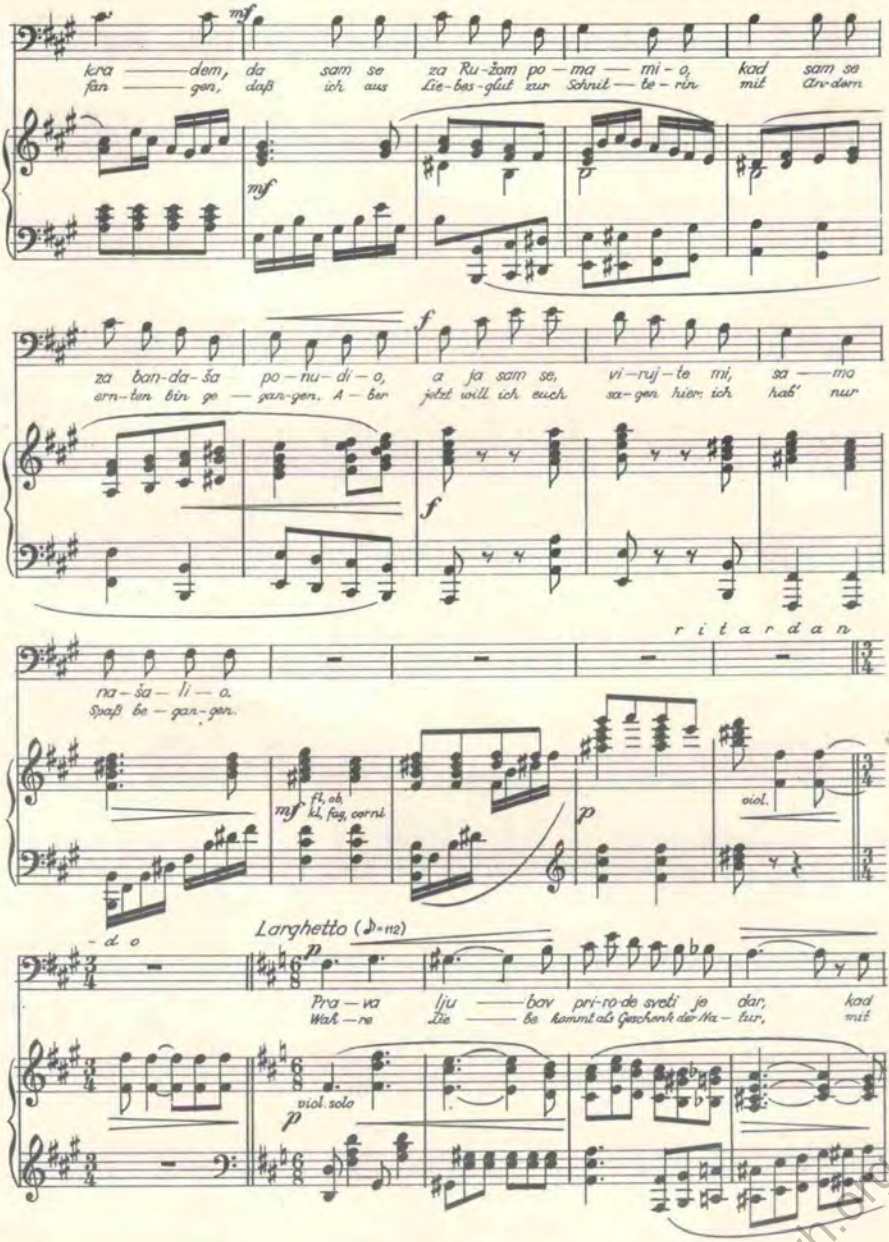
mf
kra — dem, da sam se za Ru-žom po — ma — mi — o, kad sam se
fan — gen, daß ich aus Lie-bes-glut zur Schnit — te — rin mit An-dem
mf
f
za ban-da-ša po — nu- di — o, a ja sam se, vi — ruj — te mi, sa — mo
ern-ten bin ge — gan-gen. A — ber jetzt will ich euch sa-gen hier: ich hab' nur
f
ritardan
na-ša — li — o.
Spaß be — gan-gen.
mf fl, ob, kl, fag, corni
p
viol.
- d o
Larghetto (♪=112)
p
Pra — va lju — bav pri-ro-de sveti je dar, kad
Wah — re Lie — be kommt als Geschenk der Na — tur, mit
viol. solo
p

zkvh.org.rs

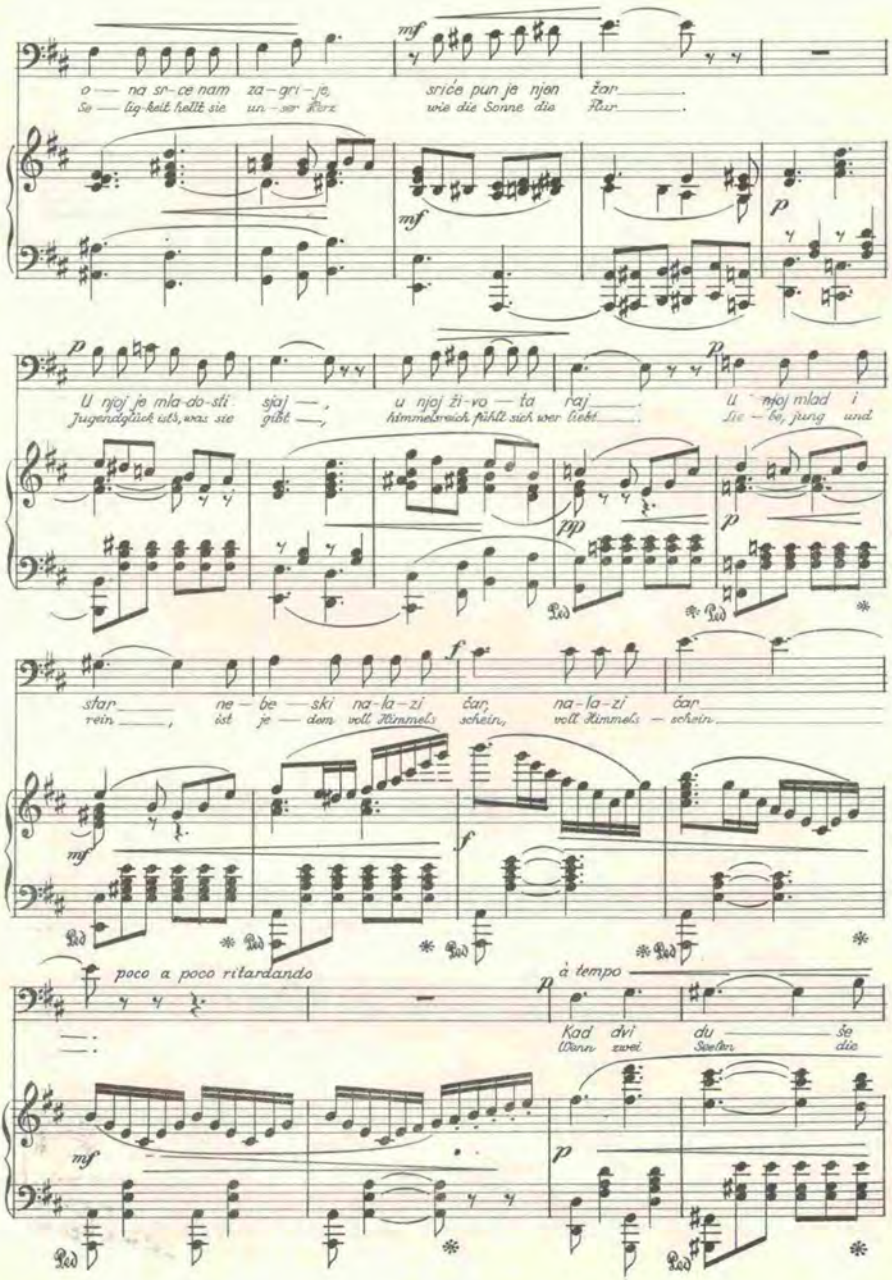
o — na sr-ce nam za-gri-je, sriće pun je njen žar.
Se — lig-keit hellt sie un-ser Herz wie die Sonne die Flur.
U njoj je mla-do-sti sjaj —, u njoj ži-vo — ta raj. U njoj mlad i
Jugendglück ist's, was sie gibt —, himmelsreich fühlt sich wer liebt. Lie — be, jung und
star ne — be — ski na-la-zi čar, na-la-zi čar
rein —, ist je — dem voll Himmels schein, voll Himmels — schein.
poco a poco ritardando
à tempo
Kad dvi du — še
Wenn zwei Seelen die

mf

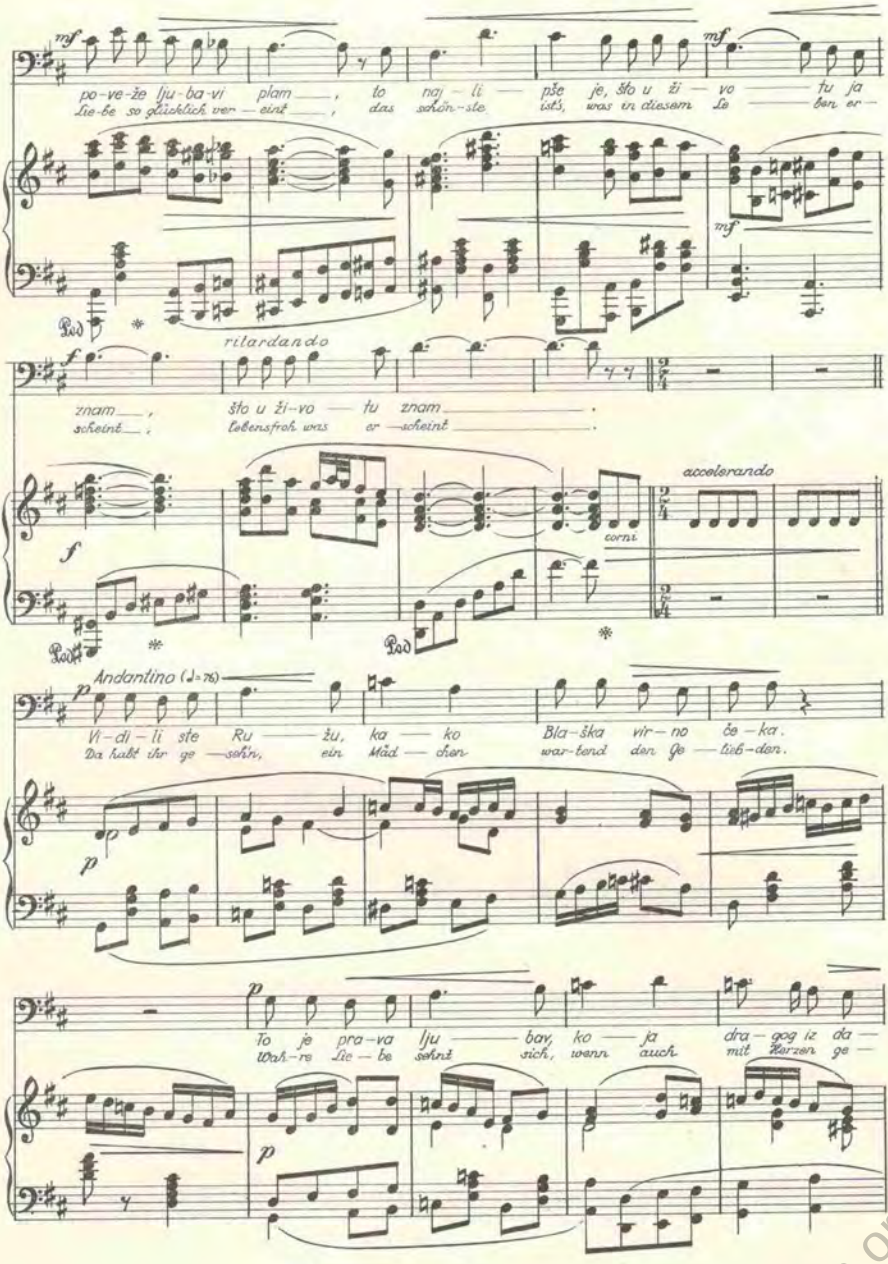

po-ve-že lju-ba-vi plam, to naj-li pše je, što u ži-vo-tu ja
Lie-be so glücklich ver-eint, das schön-ste ist's, was in diesem Le-ben er-

mf

Ped *

f

ritardando

znam, što u ži-vo-tu znam.
scheint, lebensfroh was er-scheint.

f

corni

accelerando

Ped * Ped *

Andantino (♩= 76)

p

Vi-di-li ste Ru-žu, ka-ko Bla-ška vir-no če-ka.
Da habt ihr ge-seh'n, ein Mäd-chen war-tend den Ge-lieb-den.

p

p

To je pra-va lju-bav, ko-ja dra-gog iz da-
Wah-re Lie-be sehnt sich, wenn auch mit Herzen ge-

p

zkvh.org.rs

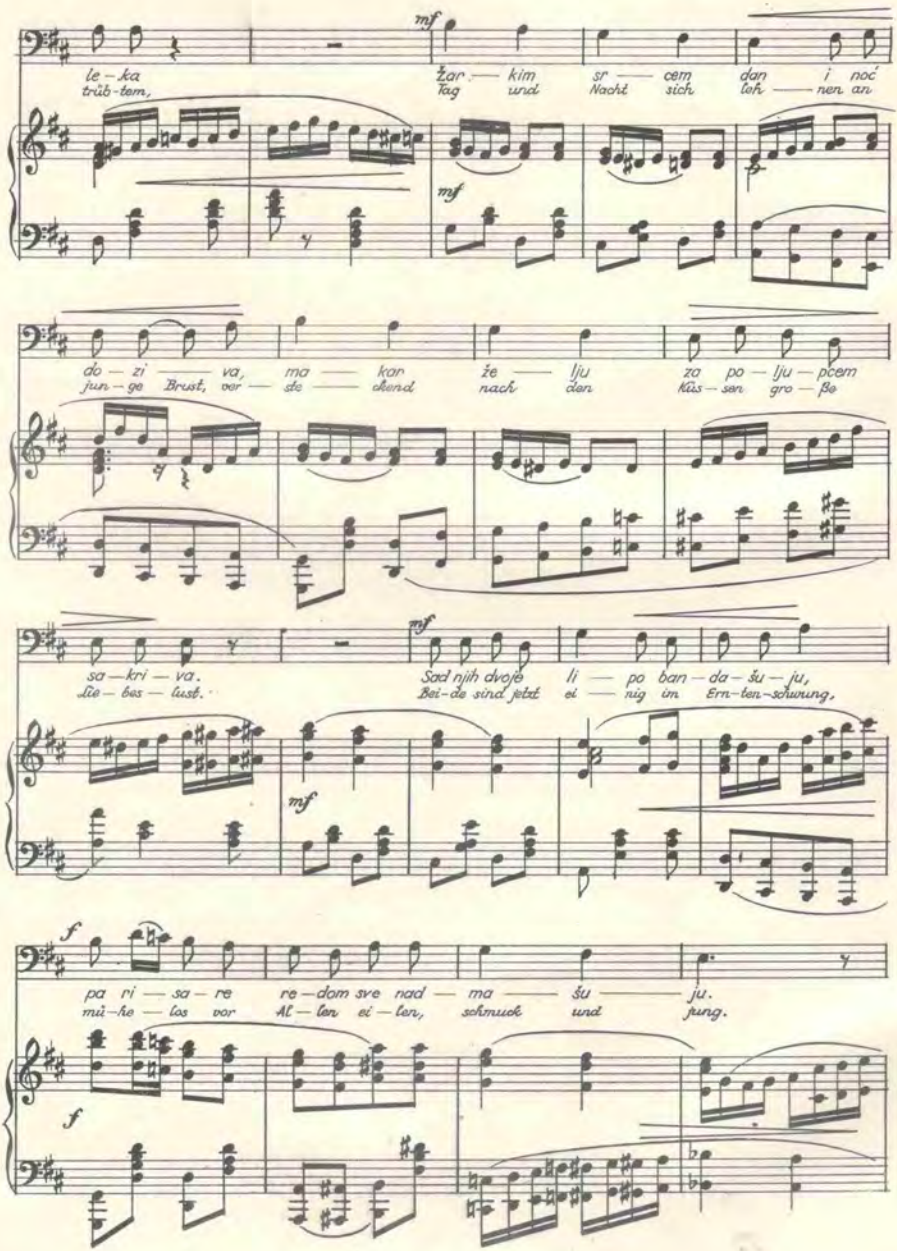
mf
le – ka trûb-tem,
Žar – kim tag und
sr – cem Nacht sich
dan i noć leh – nen an
do – zi – va, jun – ge Brust,
ma – kar vor – ste – chend
že – lju nach den
za po – lju – pcem Küs – sen gro – ße
sa – kri – va. Lie – bes – lust.
mf
Sad njih dvoje Bei – de sind jetzt
li – po ban – da – šu – ju, ei – nig im Ern – ten – schwung,
mf
f
pa rí – sa – re mü – he – los
re – dom sve Al – len ei – len,
nad – ma – šu – ju. schmuck und jung.
f

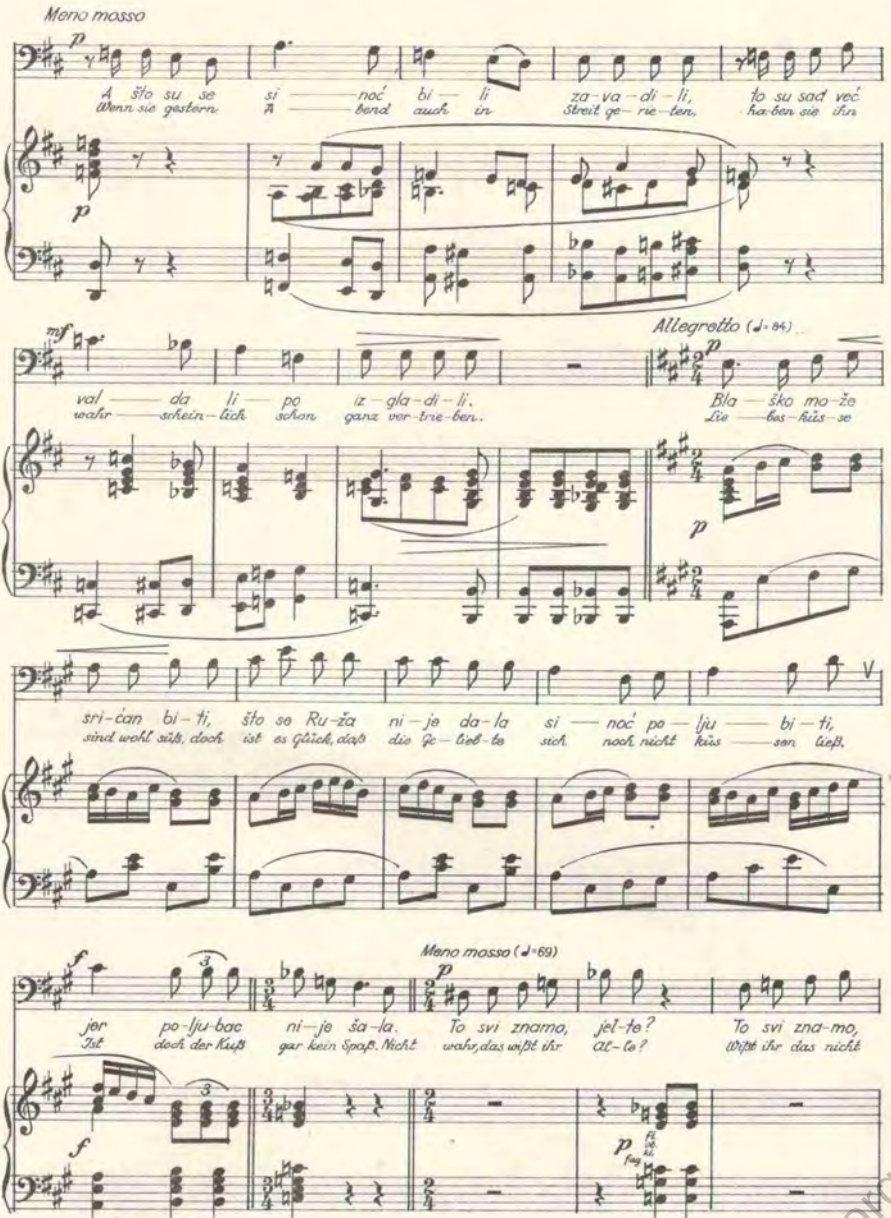
Meno mosso
A što su se si — noć bi — li za-va-di-li, To su sad već
Wenn sie gestern A — bend auch im Streit ge-rie-ten, ha-ben sie ihn
val — da li — po iz-gla-di-li.
wahr-schein-lich schon ganz ver-trie-ben.
Allegretto (♩= 84)
Bla — ško mo-že
Lie-bes-küs-se
sri-čan bi-ti, što se Ru-ža ni-je da-la si — noć po-ljup — bi-ti,
sind wohl süß, doch ist es Glück, daß die Ge-lieb-te sich noch nicht küs — sen ließ.
Meno mosso (♩=69)
jer po-ljup-bac ni-je ša-la. To svi znamo, jel'-te? To svi zna-mo,
Ist doch der Kuß gar kein Spaß. Nicht wahr, das wißt ihr al-le? Wißt ihr das nicht

zkvh.org.rs

ritardando

Andante moderato (♩=60)

jel te?
Al-le?

Što se ka-sni-je
Nicht zu frü-hes Be-

tutti

da-je, lju-bav du-lje tra-je.
-geh-ren macht die Lie-be meh-ren.

L'istesso tempo (♩=60)

Čuj-te ri-sa-re, uz pismu žetva im te-če, za u-mor ne-ma-re. Još prije nego dođe
Hört den Ge-sang: er fließt aus dem Arbeitermunde als goldner Ohren Klang. Be-vor sich naht die Abend-

ve-če, po-slje-dnji će po-ko-sit' klas i
-stun-de, klingt die Sen-se mit letz-tem Stich. Die

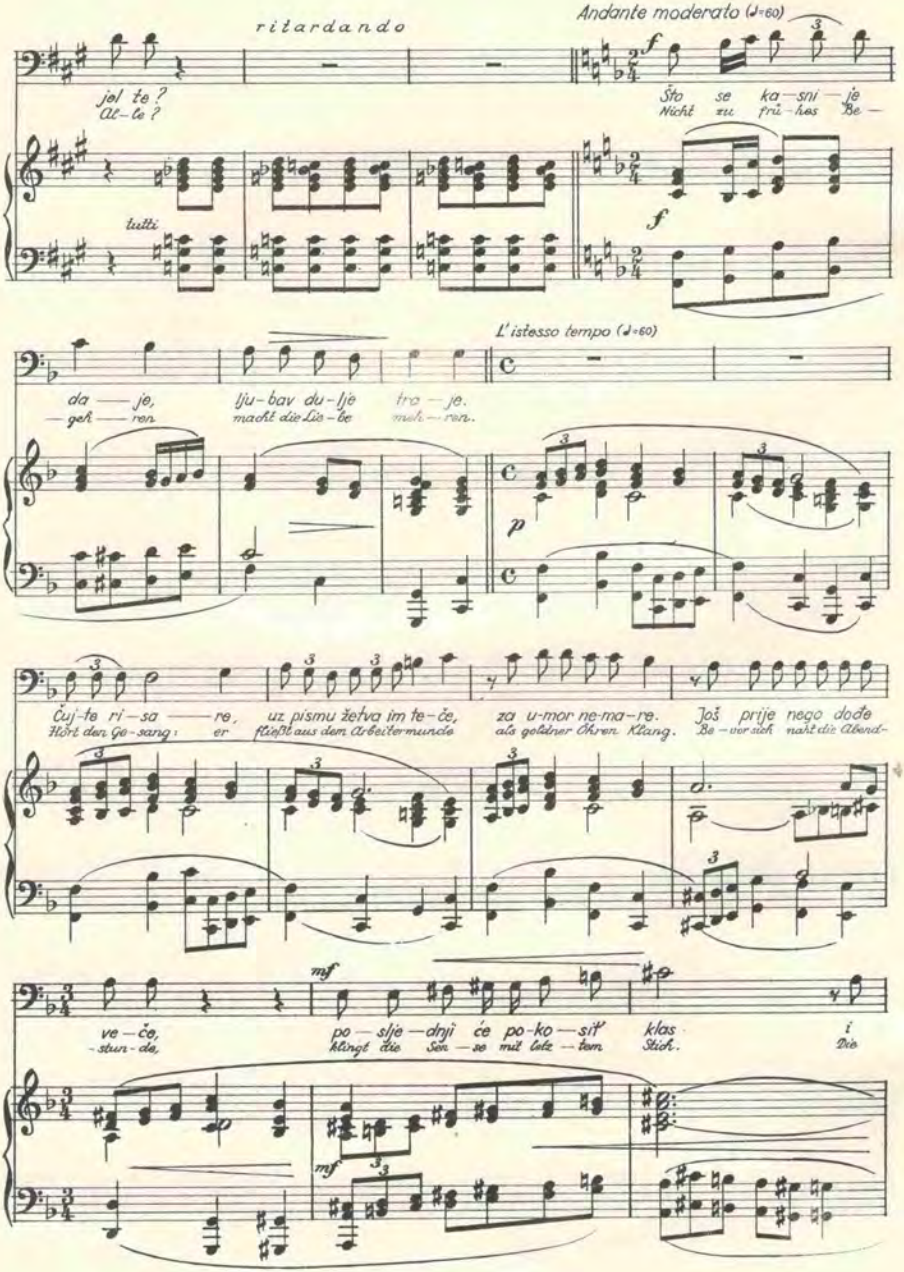

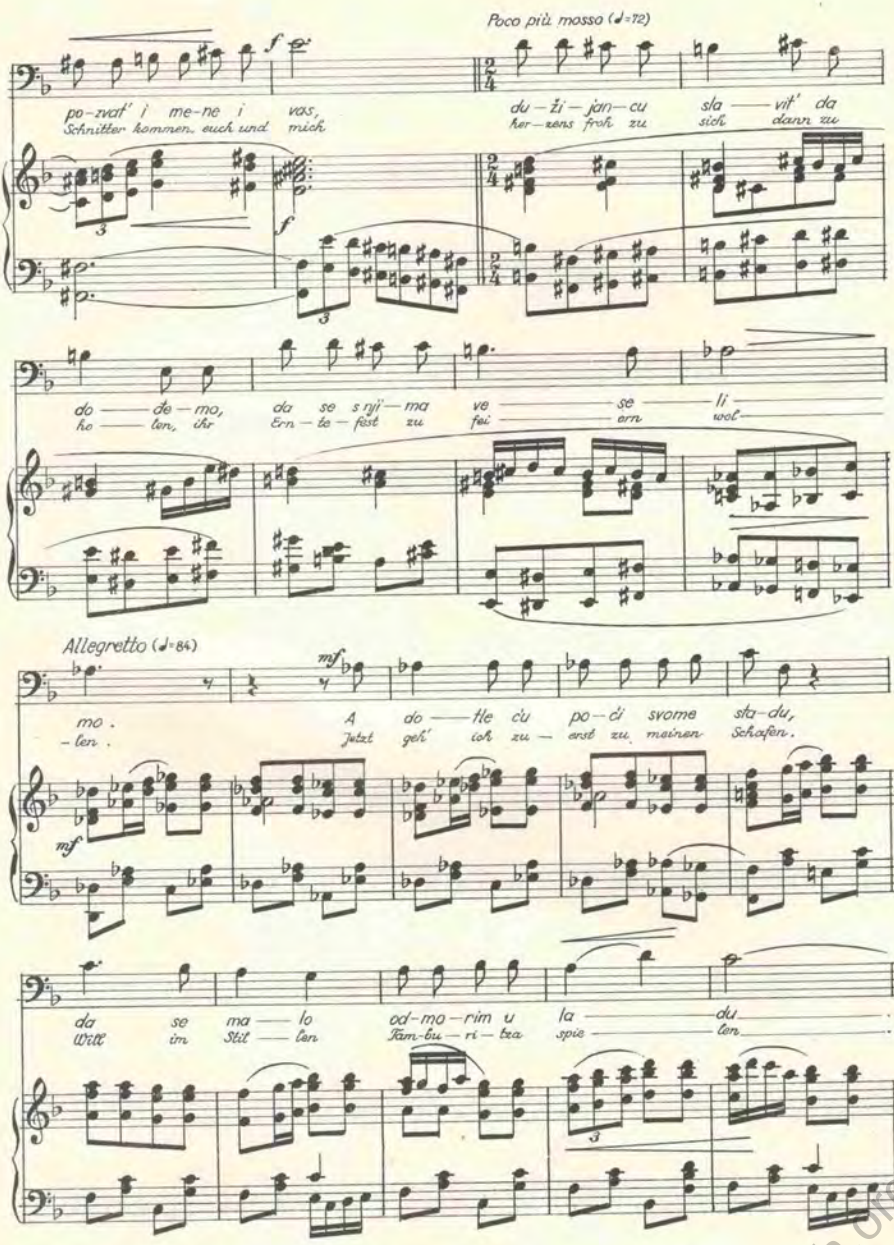
Poco più mosso (♩=72)
po-zvat' i me-ne i vas,
Schnitter kommen euch und mich
du – ži – jan – cu sla – vit' da
her – zens froh zu sich dann zu
do – de – mo, da se s ryj' – ma ve – se – li
he – len, ihr Ern – te – fest zu fei – ern wol –
Allegretto (♩=84)
mo – len.
A do – de cu po – ći svome sta – du,
Jetzt geh' ich zu – erst zu meinen Schafen,
da se ma – lo od – mo – rim u la – du
Will im Stil – len Kam-bu – ri – tza spie – len

zkvh.org.rs

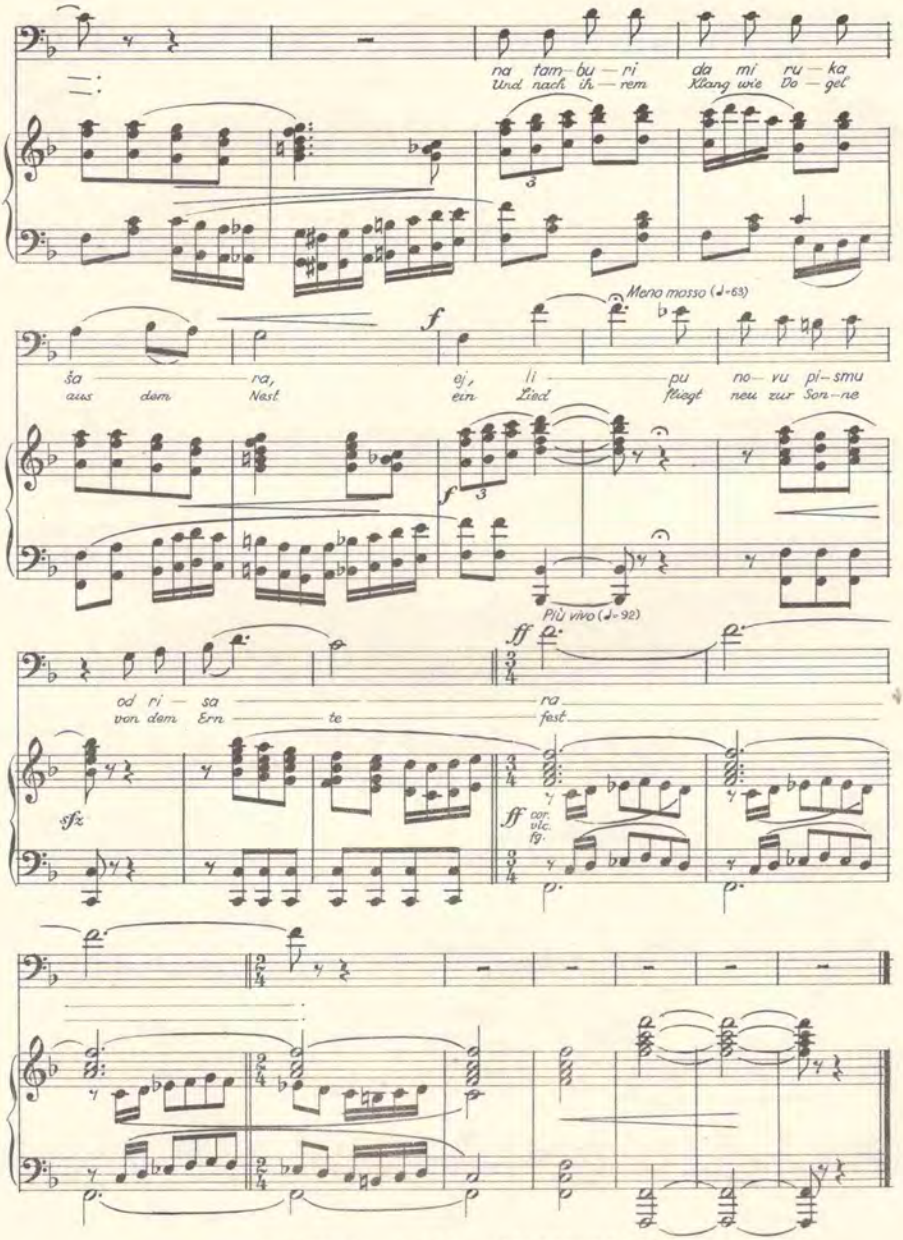

VLASTITA NAKLADA – SELBSTVERLAG.